

[Enggaard.]

forlænget. Der er brug for en afklaring af viljen til at få en rigtig løsning. Jeg kan tilsige, at venstre har vilje til at arbejde med på dette værk. Det skylder vi området, og det skylder vi det øvrige land, hvor man uden megen vaklen fra folketingets side omkalfatrede de kommunale forhold i årene op til 1970. Dette værk må nu gøres færdigt.

Jeg tror, der er brug for at skære igennem og komme i gang, selv om måske derved ikke alle tanker kan realiseres umiddelbart. I venstre er vi parat til at lade diskussionen om storamt eller råd — det er jo her, diskussionen for alvor går og striden også efter debatten i dag synes at stande — træde lidt i baggrunden, hvis folketinget hurtigt kan enes om at løse de særlig påtrængende opgaver. Vi ser ikke det umulige i, at vi allerede inden grundlovsdag vedtager lovforslaget om kommunal og amtskommunal udligning med virkning for finansåret 1973-74. Så kender kommuner og amter vilkårene, når de i august-september måned i år lægger deres budgetter. Det var på hovedstadsreformudvalgets anbefaling, at denne udligning skulle gælde allerede for 1973-74. Det mener vi stadig den bør.

Så kunne man også spare sig at gennemføre lovforslaget om ændring af forskellige lovbestemmelser om udligning mellem kommuner i hovedstadsområdet, der forlænger de tre eksisterende udligningsordninger for endnu 1 år. Jeg tror, vi er temmelig mange her i salen, der tidligere har hørt det løfte afgivet fra denne talerstol, at det var sidste gang, disse udligningsordninger blev forlænget. Det bør have været sidste gang allerede. Jeg vil gerne spørge indenrigsministeren, hvordan han ser på den tanke, at man starter med at løse dette særlig påtrængende problem.

For den fysiske planlægnings vedkommende trænger det sig også på, at vi finder en løsning. Egnspanrådet planlægger i øjeblikket regionen og gør det vel egentlig godt. Og dette organ har den fordel fremfor eventuelle nyskabte organer, at det nyder tillid overalt i området, vel fordi man selv har været medansvarlig for rådets etablering. Jeg ved ikke, om man kan tænke den tanke, at Egnspanrådet midlertidigt tildeles visse af de beføjelser, som var tiltænkt storamtet i lovforslaget om regionplanlæg-

ning i hovedstadsområdet. Så kunne opgaverne finde deres løsning, indtil man formentlig inden længe kan instituere den endelige løsning, som skal finde problemernes varige løsning.

Når jeg har udkastet disse tanker, er det naturligvis, for at vi kan komme i gang med tingene, og det er i tiltro til, at en god løsning nu afhænger af, at tingene ikke går i stå, men at den gode vilje, som utvivlsomt i dag findes i området, bliver understøttet af praktiske fremskridt i samarbejdet.

Niels Helveg Petersen: Det kan lyde som en besynderlig ting at ville hævde, at Københavnsområdet er mishandlet. Det er som bekendt rigt, stort, har megen industri, udbygget servicevirksomhed, rummer mange uddannelsesinstitutioner, mange kulturelle institutioner. Alligevel er det ikke uden grundlag at påstå, at hovedstadsområdet har været mishandlet. Det har manglet styring. Som en stenedderkop har hovedstaden fået lov til at brede sig ud over Sjælland, uden at der på noget tidspunkt har været foretaget en samlet styring af bysamfundets udvikling.

Derfor kan betydningen af en hovedstadsreform ikke overvurderes, ikke for København selv og for beboerne i Københavnsområdet, for deres transportmuligheder og fritidsmuligheder, for deres arbejdspladser, for det miljø, de færdes i til daglig, betydningen kan heller ikke overvurderes for det øvrige land. For København er stor, og der er igennem årene sket en skævdeling i landet, som har givet Københavnsområdet stærk vækst. Vi har netop i de seneste dage, ja, i de seneste måneder haft en stærk diskussion om, hvorledes man ligesom skal vende den udvikling, der har samlet en stærk vækst i Københavnsområdet. Derfor kan betydningen af en hovedstadsreform heller ikke overvurderes, når vi betragter det øvrige lands interesser.

Det er vigtigt med en planlægning, hvis vi skal gøre os håb om at ændre de skævheder, der er opstået i vor geografi. Der må skabes værktøjer, således at denne udvikling kan styres. Derfor er som nævnt hovedstadsreformen lige så vigtig for provinsen, for byvæksten i provinsen og for erhvervslivet i provinsen, som det er for Københavnsområdet selv.